

ramuri

M Horlaci

ramura care-mi respiră cuvintele
înverzește poezii
umbrește trecutul
o, Doamne, cum a devenit scrisul meu
iarba de pe miriști
o pasc necuvântătoarele
și orice vițel
devine proroc
oricare dintre ei devenim noi
doar iubita nesățioasă de vorbe
numără frunzele rămase
ascunsă-n poem înaintea mea
mă-ntreabă despre ierburi și ramuri
aștept o clipă

într-un mormânt înverzit
cineva înfige ramura
ce respiră
cuvintele mele